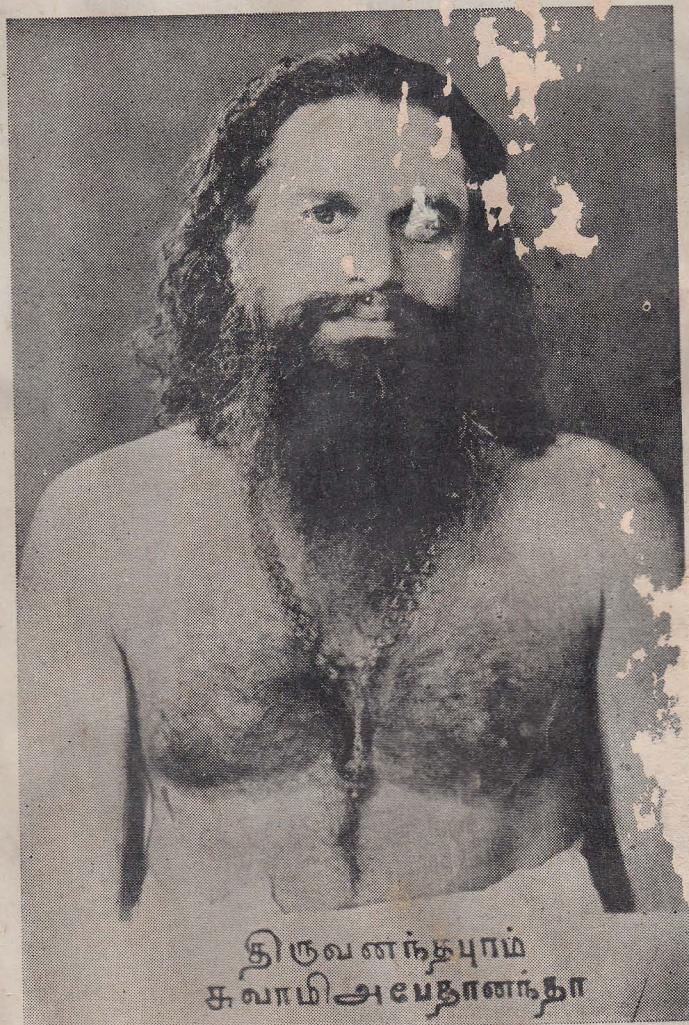

அக்டமேஷன்

திருவனந்தபுரம்
சுவாமிஅப்பானந்தா

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆயாமே.

...சுத்தானந்தர்...

சோதி 11 சுட்டி 2. விளாம்பி வெளி மாசி 1-2-59

- பொருளடக்கம் -

அபேதாஞ்சலி (மதுரானந்தா)	-	97
ராமநாமாமிருதம் (ஆசிரியர்)	-	99
சுவாமி அபேதாநந்த... பொன்மொழிகள்	-	101
அபேதாநந்த பஜீன் (திருப்புகள் மணி)	-	103
நாமப்பிரசாரயாத்திரை (சுவாமி நிர்மலானந்தா)	-	105
கோடிநாம அர்ச்சனை (சுவாமி அபேதாநந்தா)	-	107
அறிவுலகில்வாழ்ந்த அண்ணல் (வித்துவான் மு.கந்தையா)	-	110
சுவாமி அபேதாநந்த வாழ்த்துச்செய்தி	-	113
எனதுகுருநாதன் (வித்துவான் பா: ஜனுரத்தனம் M. A.)	-	114
ஆத்மஜோதி வாழ்த்துச்செய்தி	-	117
அகண்டநாம அபேதாநந்த (பரமறம்பதூஷன்)	-	118
ராமநாமம்	-	120
சென்னையில்ஓருகோமஸ்வரர் (M. R. மல்லிகா)	-	121
மாம்பலத்தில் ஞானக்கணி	-	126

ஆத்மஜோதி பந்தா விப்ரம்
ஆயுள்சங்தா ரூ. 75-00 வருடசங்தா ரூ. 3-00
— தனிப்பிரதி சதம் -30 —

கௌரவ ஆசீரியர்: க. இராமச்சந்தீரன்.
பதிப்பாசீரியர்: நா. முத்தையா.
ஆத்மஜோதி நிலையம்-நாவலப்பிடி (சலோன்)

அபேதாஞ்சலி

(மதுரானந்தா)

(அறுசீர்க்கழி நெடுலடி யாசிரிய விருத்தம்)

நாமசங் கீர்த்த னத்தின் நல்லோசை முழங்கி யெங்கும்
சேமங்கள் பெருகி யெல்லாத் தீமையுந் தொலையு மாறு
ஒமென்ற ஆதி நாமம் ஒருருக் கொண்டு வந்த
சாமிய பேதானந்த சற்குரு நாதா போற்றி!

1.

கந்தர்வ கான மேதை கடலென்னவிரியும் அண்பு
பந்தத்தைக் காய்ந்த வீரம் பேதத்தை விட்ட ஞானம்
வந்திக்கத் தக்கதோற்றம் வழுவற்ற பெருந்த வத்து
அந்திப்பொன் போலு மேனி அபேதாநந்தன் வாழ்க!

2.

இளமையில் துறவு பூண்டு இல்லோடு மகவை விட்டு
பழியிலாத் தவங்க ஓாற்றிப் போதத்தைப் பெற்ற புத்தன்
வழிவருந் துறவி வேந்த வரம்பற்ற கருணை வள்ளால்
அழிவிலா தெழுமுள் வாழும் அபேதா னந்தா போற்றி! 3.

நீரஜ நாபன் வாழும் நன்னைகர் அனந்தை* தன்னுள்
காரோளிக் கணன்னுக்குக் கவினுடைக்கோயில் கண்டான்
குரியன் போன்ற ஞானச் சட்டம்பிச் சாமி சீடன்
ஆரியன் அபேதன் பாதம் அடியனேன் சிரமேற் கொண்டேன். 4.

ରାମନ୍ଧାମାମିରୁତମ்

-- (ଓଡ଼ିଆ) --

ஹிக்கு எவ்வளவு வல்லமையுண்டோ நாமத் திற்கும் அவ்வளவு வல்லமையுண்டு. நாமியும் நாம மும் ஒன்றே. நாமியிலும் நாமத்திற்கே உயர்ந்தவல் லமை உண்டு என்பதைத் தமது சொந்த அநுபவத் தில் வெளிப்படுத்திய பக்தர்களும் இருக்கிறார்கள். சாதனையறியாத சில்வாழ்நாள் பல்பிணிச்சிற்றறிவி னராகிய எமக்கு ஆண்டவனையடைவதற்கு இலகு வான மார்க்கம் ஆண்டவனுடைய நாமத்தை இடை விடாது ஒதுதலே.

ராமநாமத்தைத் தாரக மந்திரம் என்றும் சொல்வர். அஷ்டாட்சரமாகிய நாராயண நாமத்தின் இரண்டாவது அட்சரமும் பஞ்சாட்சரமாகிய நமசி வாய மந்திரத்திரன் இரண்டாவது அட்சரமும் சேர்ந்தே ராம என்னும் மந்திரம் உண்டாயது. கல்வி யறிவற்றவர்கள் கூட இந்நாமத்தை இலகுவில் ஜபித்து ஆண்டவனருகினப் பெறலாம். இதற்குச் சாட்சி வால்மீகி முனிவராவர். கல்வி யறிவற்ற வேடன், ராமநாமத்தை முறையாக உச்சரிக்க அறி யாதவன். மரா என்ற மரத்தின் பெயரையே நம் பிக்கையோடும் முயற்சியோடும் ஜெபம் செய்து வால் மீகி முனிவராகிப் பிற்காலத்தில் வால்மீகி இராமா யணத்தை உலகிற்கு அளித்த பெருமை பெற்றவரென்றால் ராமநாமத்தின்பெருமையைப்பற்றி வேறு நாம் கூறவேண்டியதில்லை.

கத்தியின்றி இரத்தமின்றி யுத்தமின்றி மகாத்மாகாந்தி யவர்கள் இந்தியாவிற்கும் அதனைச்சேர்ந்த மற்றைய நாடுகளுக்கும் சுதந்திரம் வாங்கி த்தந்த பெருமைராம நாமத்திற்கே உரியதாகும். தீயாகநாலூர், சைதன்யார், மீறா போன்ற பல பக்தர்கள் காலத்

கீதமந்தி பாடக் கேட்டால் குழவியும் மெய்ம் ரந்து
பேதமாம் உணர்விழந்து பக்தியால் துள்ள மன்றே!
காதலால் நீயுரைக்கும் கீதயின் ஞானச் கேட்டோர்
வாதெலாம் விட்டு மேலாம் வீட்டின்பம் நுகரு வாடே! 5

சிதாராம் என்றுபாடிச் சிங்கமாய் அலறு வாயே
மாதேவ சம்போ வென்று ரேகமாய் முழுங்குவாயே
தாதையே கண்ணு என்று சலதிபோல் அரற்றுவாயே
காதினல் கேட்டோ ரெல்லாம் களிலிகுத் தாடுவாரே! 6

என்னி ஸ்ரமக்கனுத்தன் இந்தவெள்ள யிழப்பிற் பட்டு
திண்ணிதாம் தேச பாசக் கட்டெலாம் சிறைத்துபோக
கண்ணாலும் கரைய டைந்து கரையிலா யினப்பக்னடார்
பண்ணினாலும் உலகை வென்ற பாரதி அடிகள் போற்றி! 7.

இரவிலும் பகலு மென்றும் இராமனை வழுத்திவாழும்
 திருவுடை அனுமன் தானே தெய்வநா ரதனே மேவார்
 அரசியாம் மீராதானே அண்ணல் கெளரங்கன் தானே
 அரிநாமம் முழக்க இன்று அபேது வழி வந்ததும்மா! 8

கோபாலக் கண்ணன் தந்த கீதயாம் அழுது தன்னை
யாபேரும் பருக நீதான் இனிதெடுத் தளிப்பதாலே
தாபாதி நீங்கு மக்கள் சாகாத நிலை கண்டாரே
பூபாவம் போக்க நாதன் புகம்பாடும் பண்ணின் செல்வு! 9

மாதேவன் கோயில் கொண்ட மன்னுசீர்க் கயிலா யத்தைப்
பேதையேன்யானுங்காணப் பரிவுடன் சூட்டிச் சென்று
தாதைபோல் புத்திசொல்லி தாயென அழுத ஸித்து
தீதற வென்னை யாண்ட தேசிகவடிவே போற்றி 10

A decorative horizontal border element located at the bottom of the page. It consists of a thin black line that curves slightly upwards from left to right, punctuated by approximately 20 small, evenly spaced circular dots.

* திருவனந்தபுரம்,

திற்குத் காலம் தோன்றி ராமநாமத்தில் தாம் இன் பங்கண்டு அதனை யேமக்கஞும் பெறசெய்தனர்.

“யாம்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்பது பெரியார்வாக்கு. இந்த வழியிலே தாழும் வாழ்ந்து மக்களையும் வாழுச் செய்துவருகின்றார்கள் சுவாமி அபேதானந்தபாரதி அவர்கள். சுவாமிகள் நாமப்பிரச்சாரமண்டலி ஒன்று அமைத்து கன்னியா குமரியிலிருந்து சென்னைக்கு யாத்திரை செய்துள்ளார்கள். செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் ராமநாமத்தினால் மக்கள் புத்துணர்வு பெற்றனர். ராமநாமாமிருத்ததைச் சுவாமிகள் வாரிவாரி வழங்கிக்கொண்டேசென்றார்கள். தங்கள் தங்கள் தகுதிக்கேற்றவாறு மக்கள் அவ்வமிருத்ததைப் பெற்றுப் பயனடைந்தனர். சிறியபாத்திரம் வைத்திருந்தவர்கள் சிறிதளவு அமிர்தம் பெற்றனர். பெரியபாத்திரம் வைத்திருந்தவர்கள் பெரிய அளவில் பெற்று தம்மைச் சேர்ந்தார்க்கும் உதவினர். களிம்பேறியபாத்திரம் வைத்திருந்தார் அமிர்தத்தைப் பெற்றும் உண்ணாமுடியாது கஷ்டம் உற்றனர். ஒட்டடைப்பாத்திரம் வைத்திருந்தவர்கள் அமிர்தத்தைப் பெற்ற இடத்திலேயே ஒழுகவிடுச் சென்றனர்.

எப்படியும் ராமநாமாமிருத்ததின்றுசியை எல்லாரும் சாதிசமய, ஆண் பெண் பாகுபாடின்றி அநுபவித்தனர். சென்னையில் 3 நாட்களில் 72 மணித்தியாலங்கஞும் தொடர்பாக கோடிநாம அர்ச்சனை செய்து முடித்தார்கள். இத்தகைய செயல் நூரூண்டுக்கொரு முறை நிகழ்வதும் தூர்லபமாகும். பெப்பரவரி மாதம் 5, 6, 7 தேதிகளில் திருவனந்தபுரத்தில் 3 நாட்களுக்குக் கோடிநாம அர்ச்சனை நடைபெற இருக்கிறது. இந்தராமநாமாமிருத்ததைப்பறுக மக்கள்யாதோரவேறு பாடுமின்றி ஒன்று கூடுகின்றார்கள். எவ்வித கட்சிக்கும் வேறுபாட்டுக்குமே இங்கே இடமில்லை. ஆடுத்த ஆண்டில் சுவாமிகள் இலங்கைக்கும் சமுகம் அளித்து இந்த ராமநாமாமிருத்ததை இலங்கைவாழ் மக்கஞும் அநுபவிக்கச்செய்ய எண்ணியுள்ளார்கள். சுவாமிகளுடையவருகையால் இங்குள்ள பூசல்களும் மறைந்து யாவரும் சகோதரர்போலவாழ வழிகிடைக்கவேண்டுமென எல்லாம்வல்லதிருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சுவாமி அபேதாநந்தாவின் போன்மொழிகள்

பரமாத்மாவின் முன்னிலையில் ஜீவாத்மாக்கள் யாவும் பெண்ணினங்களே. குலப்பெருமையைக் காக்கக் குணம் நிறைந்த கணவனை நாடி அடைதல் போன்று, ஜீவாத்மாக்கள் அனைத்தும் புருஷங்களைக் கடவுளைத்தேடி அடைந்து பிறவிப்பயனைக் காத்தல் வேண்டும்.

* * *

இறக்கும் தறுவாயில் இருக்கும் மனிதனுக்கு நாக்களரிவிடும். ஆகையால் நாவு நல்ல நிலையில் இருக்கும் போதே ராம நாமத்தை ஜபித்து சேமித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

* * *

நோயினால் வாததப்படுபவன், தன்னை ஒரு கணம் நினைத்துக் கூப்பிடமாட்டானு என்று இறைவன் காத்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவனை அழைக்காமல் இயோ! என்று சொன்னால் தென்தீசைக்கு இறைவன் தீஷ்ரெண்று தோன்றித் தீரட்டிச் சென்றிடுவான்.

* * *

பகவானை வழிபடும் பலவீத முறைகளில், சம்ஹீர்த்தனம் செய்து வழிபடும் முறைதான் சுலபமானது. ஆப்படிப் பஜனை செய்யும் சமயத்தில் கண்களை மூடி, கைகளை மேலே உயர்த்தி கரும் தட்டினால் பரமாத்மாவின் பாதார வீந்தம் பாவீகளின் கைகளினாலுல் பற்றப்படும்.

* * *

பக்திப் பாடல்களைப்பாடி அனுபவிக்கும்போது எவ்வளைநூவனுக்கு உள்ளம் உருசி கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகி ரோமாஞ்சம் ஏற்படுகிறதோ அவனே பத்திமானுக்கிறுன்.

பக்திமான் பல சிறவி எடுத்து பகவானிடம் பக்தி செலுத்த வேண்டி விரும்புகிறுனே தவிர முக்கிய விரும்பவில்லை.

* * *

இரு கல்லால் பல பற்றுகள் ஓடுதல் போல் தலைக்குமேல்கருத்தாக்கித்து ஒப்பாடிழுல் நம் தலைக்குமேலிருக்கும் மகா பாதகம்களாகிய பறவைகள் பறந்து ஓடிபே போச் சிரும்.

* * *

பகவானை மனத்தாலும், வாக்காலும், காயத்தாலும் பஜித்தால் அவன் சிரேயஸாகிய பொருட்களை மட்டு மன்று சிரேயஜாகிய அவனையே தருவான்.

* * *

பக்தி வசத்தால் ஏற்படும் ஆனந்தக் கண்ணீர் குளிர்க்கி பொருந்தியது, அது கடைக்கண்களின் வழியாகப் பாடும். துக்கக் கண்ணீர் குடானது. அது முக்கிண் தூரமாக வடியும்.

* * *

இறைவனை மறவாமல் இருப்பதே வாழ்வு, பறந்தால் தாழ்வு.

* * *

எல்லாம் அவன்செயல் என்று நம்பு.

* * *

ஆண்டவனுக்கு நம்பால் ஏற்படும் கருணைக்கு அறிகுறிதான் துன்பம். பொறுமையே வாழ்க்கையின் வெற்றி. பொறுமைக்குக் காரணம் துன்பம் என்பதை மறவாதே.

* * *

ஆண்டவன்பால் ஏற்படும் அன்புதான் அருள் கொறி.

அபேதாந்த பஜனை

திருப்புகழ் மணி T. M. கிருஷ்ணசுவாமி ஐயர்
(ஓய்வுபெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி)

ஹவாமி அபேதாந்தா சென்னையில் விஜயங் செய்தது, சப்த பரம் ஸ்வ பரமாத்மாவிள், விஜயமாகவே கொண்டாடப்படுகின்றது. காரணம் என்ன! அபேத ஆனந்த அன்பு மயமாய் உலகை ஆசீர்வதிப்பதேயாகும். உலகத் தில் ஜாதிகுலங்கள் மாரிடர்கள் இயற்றவேண்டிய கடமைகளைக் குறிக்கும், புரியும் கடமைகள் ஒருவனுச்குத் தனித்த வகையில் தன் இதயஞன் சீர்திருத்தத்திற்காகவே யுள்ளது. உள்ளொப்பற்றியது சித்தத்தின் சுத்தி காகவே ஏற்பட்டனவு,

இந்தக் கர்மங்களை முடித்துவிட்டால் மானிடன் ஆடைய வேண்டியது அபேத அன்புதான். கடமைகளுக்கு முடிவுண்டு. அபேத அன்பெனும் பக்திக்கு அந்தமேயில்லை. ஆனந்த சமுத்திரங்தான். பக்திக்கு விமர்சனம் பஜனை, நாமபஜனம். நாம பஜனத்தைச் செய்வதற்குத் தங்குதடை விடையாது. எங்கும் நிறைந்த கடவுள் எங்கும் சப்தப்பிரப்ம நாமமாக விளங்குகிறார். இந்த நாமபஜனத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் பக்திவழிபாடே முக்கியாக உணர்வார்கள்.

இந்த இடத்தில் ஈஸ்வர நாமத்தில் கரைந்து விட்டால் ஜாதிகுலம் எனும் பேதம் கரைந்துவிடுகிறது. மானிக்கவாசகர் தில்லை நடராஜாவை தரிசித்துப் போதிப்பதும் தன் அநுபவமே.

‘ஜாதிகுலம் பிறப்பென்றும் சளிபட்டுத் தடுமாறும் ஆதமிலி நாயேனை அல்லது அறுத்து கூட்கொண்டு பேததுணைம் பிறருகுவம் யான்னாது-என்னுரைமாய்த்து கோதில் அழுதானை குலாவுதில்லை கண்டேனே’

“பூதங்கள் ஜந்தாகிப் புலனுகிப் பொருளாக
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனை
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட சிளரோளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே”

அருணகிரியார் உபதேசிப்பர்

ஜாதிகுலம் இலதென்று அன்பர்சொன்ன
வ்யோமம்சரகும் அனுபவர் அமைந்த அமைந்த மெய்வீடு
பரமசகசிந்து இந்திரியதாப
சலபம் அறவந்து நின்கழல் பெறுவேனே?

‘அபேத பேதமேர குஸ்காய் வளர்வது
பிந்துநாதப் பேருமாய்க் கலையறிவாய்த்
துரியதீதமாய் வினையேன் முடிந்த தவப்பேறுமாய்
அருள்நிறைவரய் வளர்வது ஒன்று’ என்றார்.

முருகனை - அருணகிரி உலக பேதங்கள் ஓடுங்கும் இடம் ஆண்டவன் நாம பஜனம். நமக்கு ஜபம் வேண்டாம். வேண்டுவது ஒன்றே! அது நாமபஜனம் இது உலகில் பலவிதங்களாய் மானிடர் அனுபவிப்பார்கள். அர்ச்சாவதாரத்தை மந்திரரூபமாய் அர்ச்சிப்பது ஒரு வழி. சாஸ்திரீய வழி. நாமபஜனத்தால் சப்த புஷ்பங்களைப் பெய்து ஈசனைப் போற்றுவது-அர்ச்சனை என்று உலகத்தவர் வழங்கினும் அது ஒரு சடங்கு அல்ல. மந்திர சடங்குகளுக்கு அப்பாலாய், எப்பொழுதும் எவ்வேளையிலும் தெய்வத்தை நி னை ந் து தொழுது இருதயபுஷ்பத்துடன் எல்லா உலகபுஷ்பங்களையும் ஜோதிமயமாய் நிற்கும் ஆண்டவனை திபமங்கள் ஜோதியாகப் பாவித்து நாமங்களைச்சொல்லி அவற்றில் ஈடுபடுவது எல்லா மானிடர்களுக்கும் உகந்த பக்திவழி. பக்தியில் ஈடுபட்டு பாவரையும் அபேத பத்தியில் ஆழ்த்தி ஆனந்தம் பெற வேண்டித்தன்னையே தியாகம் செய்த துறவியாம் ஸ்ரீ அபேதானந்தசுவாமிகளின் கருத்தறிந்தவர்கள் பார்தான் சக்சி தானந்த ஸ்வரூபமாய் அவரைக் கொள்ளாமாட்டார்கள்.

அபேதம் அன்பு, அன்பின் ஆனந்தம் எங்கும் யாவர்க்கும் அபயம் என்று உபதேசிக்கின்ற இந்த மகான் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த வழிபாட்டை செலுத்துகிறேன்.

“அன்பேவாழ்வு அருளேசெல்வம்
பொருளேஸோகம்” நோன்போ நினைவு

நாமப்பிரசாரயாத்திரை

(சுவாமி நிர்மலானந்தா)

பிரசாரம் என்னும் சொல் யாதேனும் கொள்கை கணியோ, செய்திகளையோ தேவைகளையோ மக்கள் சமூகத்தில் யாவரும் அறியும்பொருட்டுக்கையாளப்படும் மார்க்கமாகும். இதற்காக நால்களை எழுதியும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாகவும் சிறந்த பத்திரிகைமூலமாகவும் சேவை செய்வர். பல ஊர்களில் யாத்திரை செய்து மக்களைத் திரட்டிச் சொற்பொழி வகள் மூலமாகவும் பிரசாரம் செய்வதுண்டு.

இக் கட்டுரையின் தலைப்பு “நாமப்பிரசார யாத்திரை” என்பதாகும். இது வரையிலும் கேள்விப்ப டாத ஒன்றுயிருக்கிறதே என நினைக்கலாம். ஆம், யாராலும் செய்யமுடியாததைச் செய்து காட்டுவது தானே பெரியாரியல்பு.

“செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்; சிறியர் செயற்கரிய செய்கலாதார்” என்பது குறள்.-

இரு நாமம் ஒருருவம் இல்லாத ஈசனுக்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி பஜனை செய்து மக்கள் சமூகத்தில் ஓர் ஆத்மீயப் புரட்சியைச் செய்து வருகிறார் ஓர் மகான். அவர்தான் இந்தியதேசத்தில் கேரளாட்சில் திருவனந்தபுரம் என்னும் பட்டணத்தில் அபேதானந்தமத்தை ஸ்தாபித்து நடத்திவரும் ஸ்ரீலஹ்ரீசுவாமி அபேதாநந்த பாரதி திருவடிகளாவார்.

இவர்கள் ஏழிசையாய் இசைப்பயனால் நின்ற ஈசனைப் பாடிப் பரவி வருகின்றார்கள். இப்போது தமது யாத்திரையை குமரியில் தொடங்கிச் சென்னைவந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த யாத்திரையில் ஆரம் பத்திலிருந்தே பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்குறித்து மிக்கமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

‘என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
இருங்கடல் வையத்து
முன்னைநீ புரிபுண்ணியப் பயனிடை’

என்றபடி முன்னைப்பிறவியில் செய்த புண்ணியப்ப
யனே இத்தொடர்பு என நினைக்கின்றேன்.

தற்காலத்தில் பிரசார யாத்திரைகள் தேர்தலுக்
காகவே நடைபெறுகின்றன. அவர்கள் மக்களைப்
பார்த்து ‘உங்கள் ஒட்டு எங்களுக்கே’ என்று கேட்கி
ரூர்கள் ஆனால் சுவாமிஜியவர்கள் அன்பின் வடிவம்.
அருள் வள்ளல். அன்பின் இலக்கணமும் பெற்றுக்
கொள்வதை விட அளிப்பதுதானே அதிகம். இதை
வன் நாமத்தைக் கொடுத்து ‘உங்கள் ஒட்டு உங்க
ளுக்கே’ எனக் கூறிவருகின்றார்.

உள்ளூரி மழுங்கி மாயையில் மயங்கிச் செய்வ
தறியாது தயங்கி நிற்கும் மக்கள்பால் இரங்கி நாம
தீபத்தையேற்றி வழிகாட்டிவருகின்றார்கள். பஜனை
யும் சொற்பொழிவுகளும் மக்களைக் கவர்ந்து வருகின்
றன். இந்த யாத்திரை சம்பந்தமான சிறந்த கருத்
துக்களை கட்டுரை வடிவமாகத் தொடர்ந்து ஆத்ம
ஜோதிக்கே அனுப்புவோம். இருள் நிறைந்த உள்ளத்
தில் நாமஜோதியால் ஆத்மஜோதி யடையப்பாடு
பட்டுவரும் சுவாமிஜியவர்களின் சேவை ஆத்மஜோதி
என்ற பத்திரிகையிலேயே வெளிவருவது சிறந்ததல்
வா?

ஏகாடி நாம அர்ச்சனை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணய பரப்ரஹ்மனே நம:

ஹரோம ஹரோம ராமராம ஹரே ஹரே
ஹரே கிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண கிருஷ்ண-
ஹரேஹரே

“நாமயுக்தான் ஜனை த்ருஷ்ட்வா ஸ்னிக்தோ-
பவதியோ நர:
ஸயாதி பரமம் ஸ்தானம் விஷ்ணுனைஸஹமோததே |
தஸ்மாத் நாமானி கெளந்தேய பஜஸ்வத்ருடமானஸ:
நாமயுக்த: ப்ரியோஸ்மாகம் நாமயுக்தோ-
பவார்ஜுன||

கண்ணின் மணியாகீய என் அப்பன் கண்ணப்ரான்
பேசக்கிறார்:-

ஹே! அர்ஜூன! பக்தி வெறிபிடித்து நாமசங்கீர்த்தனம் செய்
கிறவர்களைப் பார்க்கும்பொழுது, எவருடைய உள்ளம் நாமியின்
பால் கரைந்து விடுகின்றதோ அவர்கள் பரம பதமாகிய பேரின்ப
உணர்ச்சியை அடைகிறார்கள். ஆகையினால் என் அங்புக்குரிய
வனே! பரிஷூரனை நம்பிக்கையுடன் மனதை என்பால் செலுத்தி
என் நாம பஜனை செய்வாயாக. என்னை வழிபடக் கூடியவர்க
ளுக்கு எல்லா நாமமும் என்நாமயாகவும் எல்லாநாமியும்நானுகூவும்
தோன்றுமென்பதுதான் ஒரு தனி விசேஷம். நீ மனத்தாலும்;
வாக்காலும், காயத்தாலும் என்னைப்பஜித்தால் நான் பிரேயஸா
கிய பொருட்களை மட்டுமின்றி சிரேயஜாகிய என்னையே தருவேன்.
நாம யுக்தர்கள்தான் எனக்குப் பிரியமானவர்கள், நீயும் நாம யுக
தனுகை வேண்டுமென்பதே என் விருப்பம். ‘யக்ஞானம் ஜபயக்ஞோ
ஸ்மி’ எல்லா யக்ஞங்களிலும் சிரேஸ்டமான ஜபயக்ஞம் தான்
என்னுடைய சொந்தமான வடிவம்.

துன்பத்தைத் தடைத்து எல்லா உயிர்களும் இன்புற்றிருப்ப
தற்கும், பவ நோயிலிருந்து விடுதலையடைவதற்கும் நாமோச்சா
ரண்மாகிய மருந்தைப் பருகுவதுதான் ஒரே உபாயம், எந்த நிமிட

ஷத்திலும் மரணம் நம்மை விழுக்கிவிடும் என்ற உணர்ச்சியுடையவர்களுக்கு மரணமில்லாப் பெருவாழ்வினை யடைய நாம ஜபம் ஒன்றே மார்க்கமாகும். கதியற்ற அனுதைகளுக்கும் உலகம் வெறும் பித்தலாட்டம் என்பதை உணர்ந்தவர்களுக்கும் கதியா யமைவது பகவந்நாமம் ஒன்றே என்று வேதங்கள் முறையிடுகின் ரன. ஆஸ்திகம் ஒங்கி வளர்ந்துவருகின்ற இக்காலத்தில் நாம கீர்த்தனத்தின் மகிமை குறித்து அதிகமாக மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை.

'ஓருருவம் ஒருநாமம் ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடித்தெள்ளோணம் கொட்டாமோ'
என்றார் மணிவாசகப்பெருமான்.
'ஸாதகானம் ஹிதார்த்தாய ப்ரமணேஞ்சுபகல்பனு'

மனித வாழ்வில் அறம் பொருள் இன்பங்களைக் கடந்து பேரி என்ப வீட்டைவதற்கு மந்திரத் திரஷ்டாக்களாகிய பெரியோர்கள், இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாம் இறைவனுடைய ஸ்தால வடிவமென் ரும் எல்லா நாம ரூபங்களும் அவனதேயன்றி வேறில்லையென் ரும் நமக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

வாசகம், உபாம்ச, மானஸம் என்று ஜபம் மூன்றுவகைப்ப பது உபாம்ச, மனதால் ஜபிப்பது மானஜம். இதில் மானஸ மூன்று நினைத்தல். இதற்கும் அப்பாற்பட்டதுதான் சங்கீர்த்தனம். கதறுவதுதான். -சங்கீர்த்தனம்.

"ஆரூரா என்றென்றே அலரூநில்லே", என்ற அப்பர் சுவாமிக மூம் சங்கீர்த்தனமும் பழகுவதுண்டு. சுவாசத்தில் ஜபிப்பது உயர் ரோம கூபங்களும் உடலெல்லாம் நாமம் சொல்லுவது கட்டுக்கட வரும் ஹநுமானுகும். தாசபக்திக்கு ஹநுமானை உவமை காட்டுவர். இருக்குமிடமெல்லாம் நாமம் பேசும். சுவரெல்லாம் நாமம் சொல்லும். சகல சராசரங்களிலும் நாமம் குழைவதைக் காண முணர்ச்சி. மனித வாழ்வின் பரம இலட்சியம் இதுவே. சிரவ

ணம், கீர்த்தனம், ஸ்மரணம், பாதசேவைம். அர்ச்சனம், வந்தனம் தாஸயம், ஸக்யம், ஆத்ம நிவேதனம் என்பன ஒன்பது வகைப் பக்திகளாகும். இதனுள் சங்கீர்த்தனமும் அர்ச்சனையும் சாதாரணசாக வெளிப்படையாகக் காட்டி உலகிற்கு இன்பழுட்டும் இயல்புடையது.

அர்ச்சனை புரிவதில் ஞானேந்திரியாங்களும் கர்மேந்திரியங்களும் எல்லாம் இறைவழிபாட்டில் செயல்படுகின்றன: எவ்வாறென்னில் ஆண்டவன் நாமத்தை உச்சிரிப்பவர் பனத்தர்லும் செயலாலும் இறைவனை மலரிட்டு வாழ்த்துகின்றனர். கணகள் இறைவனின் உருவத்தில் பதிகின்றன. செவிகள் நாமத்தைக் கவனிக்கின்றன. நாக்கு உச்சரிக்கிறது. மனம் உருவத்தைத் தியானிக்கும். அறிவு நாம மகிமையை உணர்கிறது. கைகள் மலர்களை எடுக்கும் கால்கள் நிலைபெறச் செய்யும்.

ஓழுங்காக நடத்தப்படும் ஒரு ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனையே ஒரு வனது பாவங்களைப்போக்கி அவனுடைய மனதை இறைவனிடம் நிலைபெறச் செய்யப் போதுமானது. ஒரு கோடி அர்ச்சனையெண் பது (10000) பதினுயிரம் ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனையாகும். சத்பாவணையுடனும், பக்தியுடனும் நாமம் செலுத்துமிடத்தில் இறைவன் பிரசன்னமாவான்.

எல்லாப் பெரிய சமயங்களும் கூட்டுப் பிரார்த்தனையின் பகிமையை வாழ்த்துகின்றன. இக்கோடி அர்ச்சனையானது பெரும் அளவில் பக்தர்கள் ஒன்று சேரவும் இறைவன் நாமம் சொல்லி மலரிட்டு அர்ச்சித்து வழிபடவும் வாய்ப்பு அளிக்கிறது. கூட்டுப்பிரார்த்தனைகளில் தன்னல் நோக்கமிருக்க முடியாது. ஆகையால்மனித சமுதாயத்திற்கு பெருவளவில் நன்மை பயக்கும் என்பது நிச்சயம். பக்தியிலைகள் சாந்தியைத் தரும்.

இறைவனிடம் அன்பு பூண்ட பக்தர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து இத்தகைய அர்ச்சனை புரிவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு இந்த நகரத்தில், மாம் பலத்தில் அமைந்திருக்கும் சிவவிஷ்ணு ஆலயத்தில் ஏற்பட்டது. திருவனந்தபுரம் அபேதாசரமத்தின் சார்பிலே பூர் அபேதானந்தஸ் வாமிகளின் தலைமையில் நடத்திவந்த அகண்டநாம ஜபக்ஞங்குத்தின் முடிவு விழாவின்போது, மூன்று நாட்களில் (12-1-59 முதல் 14-1-59 வரை) இந்தமாபெரும், கோடி அர்ச்சனை நடத்தப்பட்டது. ஏக காலத்தில் (164) நாற்று அறுபத்து நான்குபேர் உட்கார்ந்து இரவும் பகலும் இடைவிடாது தொடர்ந்து அர்ச்சனை புரிந்தார்கள். இம்மூன்று நாட்கள் 61 தடவைகள் 164 பேர்வீதம் அமர்ந்து அர்ச்சனை செய்தபோது கோடி அர்ச்சனைக்கும்கூடுதலாகவே அமைந்தது ஒரு நாற்றுண்டுக்கு ஒருமுறைதான் இத்தகைய பெரு வாய்ப்புக் கிடைத்து வருகிறது.

உலக சாந்திக்கு இதைவிடச் சிறந்த உபாயம் இல்லை. நாட்டில் ஏற்படும்பஞ்சம், நோய், அதிருஷ்டி, அனுவிருஷ்டி, விஷவாயுவினால் ஏற்படும் துன்பங்கள் முதலிய எல்லாத்துயரங்களுக்கும் ஓர் முடிவு ஏற்படும். சுருங்கக்கூறின் இம்மை மறுமைக்கு ஓர் கைகண்ட மருந்தாகும். -சுவாமி அபேதானந்தா-

அறிவுலகில்வாழ்ந்த அண்ணைல்

(வித்துவான். மு. கந்தையா அவர்கள்)

அமைதியிலே இன்பங்காண விரும்புகின்றவர்கள் சமாதி கூடுகின்றார்கள். அறிவின்பங்காணவிரும்புவர்களும் அங்ஙனமே. அவர்கள் விரும்புஞ்சமாதியையே ஞானசமாதி என்கின்றோம். ஞானசமாதி எப்பொழுதும் உயர்ந்த குறிக்கோளைய்துவிக்கும். ஞான யோகமும் பக்தி யோகமும் ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமானவை. ஞான யோகமும் பக்தி யோகமும் ஒருங்கே சேர்ந்து விட்டால் பரம பதம் பெறுதல் இலகுவாய் விடும். இது கீதை கண்ட உண்மை.

‘கற்றதனால் ஆயபயனென்கொல்’ என்று கடவுள் வாழ்த்திலே கூறிய திருவள்ளுவநாயனார், ‘கற்கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத்தக’ என்று பின். கல்வியதிகாரத்திலே வற்புறுத்துவதும் இதனாலே. கசடறக்கற்று ஞானயோகம் பெறும் நிலையெப்தாவழிக்கல்வி பயன்படா தொழியும். அங்கிலையடையும் கல்விமான்கள் பெரிதும் அரியர். அவருள்ளும் நம் கண்முன்னே இன்று நடமாடியவர் ஒருவரே. அவர்தாம் சமிபத்தில் மறைந்த மகாவித்துவான் பிரம்மார் கணேசனையர் அவர்கள்,

அறிவு நெறியிலே தலைப்படுவோர் சிலர் ஓரளவு அறிவு பெற்றதும் அவ்வளவிலே நிறுத்திக்கொண்டு தம் உலகப் பிரசித்திநோக்கியேனும். சிவனேபாயங்குறித்தேனும் பெற்ற அறிவைப் பிரயோகிக்குமுயல்கின்றனர். இதனால் அவர் தம் அறிவின் சக்தி பெரிதும் விரயமாவதோடு அறிவின் இலட்சியமுங்கைக்காடாதொழியும். எங்கள் மகாவித்துவான் அவர்கள் இந்நெறிக்கு முற்றிலும் வேறானவர்கள். தமது பிரசித்திக்காகவேனும் சீவனேபாயத்துக்காக வேநும் தமது அறிவைப் பிரயோகிக்க அவர்கள் என்றேனும் முயன்றதாக யாம் கண்டதுமில்லை-கேட்டதுமில்லை.

அவர்கள் ‘உண்பது நாழி; உடுப்பது நான்குழம்’ ஆயினும், என்பது கோட்டினினாக்கென்னுவதும் மட்டுங்கிடையாது. ஏகாக்கிரசித்த முடையவராய்

என்றுமே தம் இலட்சியத்தில் இலயித்துப்போயிருப்பார்கள். பெரும்பாலும் அவரைச் சென்று காண்பவர்கள் சிலர் ‘ஜயாவிரக்தி’ யற்ற நிலையில் இருக்கின்றார்; என்று பேசிக்கொள்வது வழக்கம். உண்மையில் அவர் இவ்வுலக விஷயங்களிலே புலனைச் செலுத்துவது கிடையாது என்றும் அவருடைய வாழ்க்கையுலகம் அறிவுலகமே. இந்த வெளியுலகில் ஜயாவுக்குச் சுற்றமோ உறவோ மிகக்குறைவு. அந்த அறிவுலகில் ஜயாவுக்கு உறவினர்களாயிருப்போர் தொல்காப்பியர், பவணந்தியார், இளங்கோவடிகள், மெய்கண்டார், தாழுமானவர் ஆதி உயர்ந்தரகமான ஆசிரியர்கள். அவர்களுக்கு நண்பரும், பகைவருமாய் உள்ளவர்கள், நஷ்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர், கல்லாடர், தெய்வச்சிலையார், பரிமேலழகர் சேநுவரையார். சிவஞானமுனிவர் ஆதிஉயர்ந்த உரையாசிரியர்கள்.

ஜயா அவர்கள் தம் உடைமையாகக் கொண்டிருந்தவை அனைத்தும் இலக்கிய இலக்கண ஞான நூல்களே, தொல்காப்பியம் ஒன்றுதான் அவர் பணப்பெட்டி. பணத்தைக் கருக்தாகப் பேணுபவன் ஒருவன் தன் பணப்பெட்டியில் எவ்வளவுக்கு உயிரைவைத்திருப்பானே அவ்வளவுக்கு ஜயா தொல்காப்பியத்தில் உயிரைவைத்திருந்தார். கண்கண்ட உண்மை இது.

தொல்காப்பியமே பண்டைத்தமிழர் பழம் புதையல், கலைக்கணங்கியம், கலாசாரக்கருஞ்சுலம். நாகரிகத்தொட்டில், இலக்கணவேலி என்பது ஒர் உண்மை. இந்தஉண்மையை அறிந்தோர்பஸர் இருத்தல் கூடும். ஆனால் இந்த உண்மையைத் தம் முனர்வோடு ஒற்றித்து நின்று காணும் காட்சியனர்வு ஜயாவிடத்திலேயே பிரதிபலித்துக் கொண்டிருந்தது. தமிழ்ப்பண்பாட்டுக்கும் தமிழ் இலக்கணத்துக்கும் தொல்காப்பியர்கோவிலிட்ட வேலியல்லவா தொல்காப்பியம்! இந்த வேலிக்கு எந்தவகையிலாவது பழுதுநேர்ந்துவிடாமற்பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற துடிப்புஜயாவிடத்திலே நிறையவண்டு.

ஜ்யா எதற்கேனும் எவரோடேனுங் கோவித்துக் கொண்டதாகத்தெரியாது, ஆனால் தொல்காப்பியர் கருத்துக்குமாருகுகூரையெழுதுவோர்மேல், தொகாப்பியரிட்ட வேலியைமீறி வடமொழிக்கருத்துக்களைத் தொல்காப்பியத்தில் தினிக்க முயல்பவர்மேல் ஜ்யா வுக்குக் கோபம் பொத்துக்கொண்டு வந்துவிடும். பிரசித்திபெற்ற உரையாசிரியர்களாகிய நச்சினார்க்கி னியர் கருத்துக்களையும், சிவஞானமுனிவர் கருத்துகளையும் பல இடங்களில் ஜ்யா கண்டித்து வந்த மைக்கு அதுவே காரணம். ஜ்யாவின் கண்டனங்களிலே நடுவு நிலைமையும் தாக்கிண்யமும் பிரதிபலிக்கும்.

‘ஆண்டவன் என்னைக்கு குடும்பவாழ்விலும் நெடுங்காலம் தினைக்க விடவில்லை. என்னைத் தமிழ்த்தொண்டிலீடுபடுத்துவதே ஆண்டவன் திருவள்ளும் இதே சொற்கள் சிலதடவை ஜ்யாவின் வாயிலிருந்து வருகிற போது அவர்கள் கண்கள் நீர்மல்கும். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் எங்கள் உள்ள த்தில்

‘என் னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னில் நன்றாகத்தமிழ் செய்யுமாறே’

என்ற திருமூலர் வாக்கின் அமிர்தம் அப்படியே ஒடிப்பரக்கும்.

ஞான சமாதியிலே கனிவித்துக் கொண்டிருந்த ஜ்யாவின் தமிழன்பு, காலகதியிலே கடவுளன்பாகப் பரினமித்துக் கொண்டிருந்தது. தம்வாழ்வில் கூடுதலான நேரத்தைத்தெய்வத்தியானத்திற்கும் தோத்திரங்கள்பாடுவதற்கும், அர்ப்பணித்து வந்தார்கள். வறுத்தலைப் பிள்ளையார் பேரில் அளவிறந்த ஈடுபாளினராய்த்திகழ்ந்தார். கோவில் வீதியிலே ஏதாவது பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதெல்லாம் “இந்தப்பிள்ளையார்தான் எனக்கெல்லாம்” என்று அன்பொழுக அவர்கள் கூறியதை இரண்டுமூன்று தடவைகளில் நான் காதுகுளிரக் கேட்டுள்ளேன்.

ஜ்யா அவர்கள் கல்வியைக் கச்டறக்கற்றார்கள். கற்றநெறியிலே வழுவாது ஒழுகி ஞானயோகம் பெற்றார்கள். வாலறிவன் நற்றுள் தொழுதலாகிய பெறும்பயனும் பெற்றார்கள். பூஞ்சூஞ்சூஞ்சுறுமகநாவலர் மரபுவழியை விளக்கிப் போந்தார்கள். இன்று இறைவன் திருவடிநிழலிலே இன்பந்துய்த்திருக்கின்றார்கள்.

‘கடம்’

**சுவாமி அபோதாந்தமகாஜ் அவர்களுடைய
நாமப்பிரசார யாத்திரைக்கு
ஸ்ரீகோசம் சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி
மகராஜ் அவர்கள்
அருளிப் வாழ்த்துச்செய்தி**

—*—

சுவாமிகளுடைய தெய்வீக நாமப்பிரசாரயாத் திரையைக் கேள்விப்பட்ட உடனே ஆண்டவன் நாமமொன்றையே துணையாகக்கொண்டு பாடித்திரிந்த சைதன்யமகாப்பிரசாரபுவீன் ஞாபகம் வந்தது, சுவாமிகளுடைய இத்தெய்வீக யாத்திரை நன்கு முடிவு பெற வேண்டுமென ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நாமப்பிரசாரம் ஒவ்வொரு மணித்தியாலமும் நடைபெறவேண்டியதே. ஆண்டவனுடைய நாமம் எல்லாருடைய இதயங்களிலும் பதி ந் திருக்க வேண்டியதே. உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு மனுষியும் இதன்மூலம் தெய்வீக வாழ்வைப்பெறலாம். சுவாமிகளுடைய தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய இம்மகத்தான் சேவையைக் குறித்து யான் பெரிதும் மகிழ்கின்றேன்.

எனது குருநாதன்

(வித்வான். ப. ஜனார்த்தனம், M. A.)

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது” என்பது ஒன்னைவை வாக்கு. என்னைய பிறவிகளில் மானிடப்பிறவியே மேலானது. ஏனெனில் ஏனைய பிராணிகள் ஒன்றுமுதல் ஐந்து வரையுள்ள புலன்றிவுமட்டும் உடையவை (புலன்கள் ஐந்தும் அற்றால் பெறும் அறிவும். மேய் - ஊறு - வாய் - சுனை கண்-ஒளி, முக்கு-நாற்றம், செவி-ஒசை) ஆனால் மனிதனே புலன்றிவு கடந்த பகுத்திற்கு படைத்தவன். சிந்திக்கும் இயல்புடைய மனம்படைத்தத்தை வேறே மனிதன் என்ற பெயரும் ஏற்பட்டது. தூயதைத் தூக்கிப்போற்றவும் தீயதைத் தாக்கியகற்றவும் அறிபவனே மனிதனுவான்.

மனிதவாழ்வின் குறிக்கோஸ் அறம் பொருள், இன்பம் வீட்டைதலாகும். வாழுத் தகுந்த உடல் தந்தவர்கள் அன்னையும் பிதாவுமாகும். ஆகையாற்றுன் “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறிதெய்வும்” என்றனர் ஆன்றேர். அன்னைகாட்டத் தந்தையையும், தந்தை காட்டக் குருவினையும், குருகாட்ட முதல்வைனையும் அறிதலே இயலும். காட்டக்கானும் அறிவன்றி சிற்றிவுயிர்களுக்கு வேறுவழியில்லை. உடல்வளர்ச்சிக்கு அன்றையும் தந்தையும் உதவியது போன்று உயிரின் வளர்ச்சிக்கு அதாவது டூரணவாழ்விற்கு வழிகாட்டுபவரே குருவாகும். இவ்வாறு எமக்கு மட்டுமன்று உலக்கிழக்கள் அனைத்தையும் பேதமின்றிக்கணை அருள் வளங்கிவரும் ஸ்ரீலீஸ்ரீ அபேதானந்த பாரதி திருவடிகளே எமது குருநாதனுக்கும். அவர்களது வரலாற்றுச் சுருக்கம் அடியேன் அறிதவாறு கூறுதும்.

இந்திய தேசத்தில் கேரளாநாட்டின் தென்பால் பாறசாலை என்னும் திருப்பதியில் கீருஷ்ணபிள்ளை, இலக்குமியம் மான் என்ற தம்பதிகள் செய்த தவப்பயனால் உதித்தவரே

இருந்தான். உலகுப்பு உதித்த உத்தமராகிய புத்தர் பிரான் திருநாளாகிய விசாக நட்சத்திரமே இவருடைய நாளாகும். இளமையிலேயே இறையுணர்ச்சியுடைய இவர்கள் பாடசாலையில் பயிலும் போதே ஆதமீத் துறையில் முன்னேறினர். பின்னர் பல்லாண்டுகள் இந்திய தேசம் முழுமையும் காலங்கையாகவே சுற்றித் திரிந்து இமையத்தில் ஓர் மகானிடம் சன்யாச தீட்சை பெற்றுக்கொண்டார்கள். யோகசாதனைகள் பல புரிந்து சித்தியடைந்தவர்களாயினும் எல்லோரும் இலகுவில் இறைப்புள்ள பெற்றத்துந்தவழி நாமசங்கிர்த்தனம் ஒன்றே என்பதைத் தமது அனுபவத்தாலறிந்து இன்புற்றவர்கள்.

“யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வைகம்” இதுவன்றே பெரியீரியல்லு. தமது ஊரில் நிறுவிய ஆசிரமத்திலும், திருவனந்தபுரத்தில் ஐந்துவருடங்களுக்கு முன் ஒல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆசிரமத்திலும் நாம சங்கீர்த்தனமே முக்கிய அங்கமாக விளங்கி வருகிறது. நாமத்தின் மகிழ்மையை மக்களே உணர ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நகரிலும் சுற்றுப்புற ஊர்களிலும் இறையுணர்ச்சி பரவியுள்ளது.

இந்நிலையில்தான் சுவாமிஜியவர்கள் ஓர் பஜ்ஜை கோஷ்டியடன் 1958 மேமாதம் 30-ம் தேதி குமரியிலிருந்து நாமப்பிரசார புனித யாத்திரை தொடங்கினார்கள். 1959 ஜூவரித்திங்கள் சென்னமாநகர் வந்தடைந்தோம். தமிழ்நாட்டில் முக்கிய பகுதிகளிலெல்லாம் சுவாமிஜியவர்கள் விஜயம்செய்து தமது இன்னிசை பஜ்ஜைகளாலும் சொற்பொழிவுகளாலும் மக்களுக்கு உபதேசம் புரிந்துள்ளார்கள். சென்னைமாநகரில் ஜூவரி 12, 13, 14 தேதிகளில் கோடி அர்ச்சனை நடைபெற்றது. இது போலவே திருவனந்தபுரத்திலும் 1959 பெற்று வரி 5, 6, 7 தேதிகளில் கோடி அர்ச்சனை நடைபெறவிருக்கிறது. இத்தகைய செயற்கியப் செயல்களைச் செய்துவரும் சுவாமிஜிகளின் திக்கிழையம் எல்லாவகைகளிலும் மக்களுக்கோர் புத்துணர்ச்சியை ஊட்டி வருகிற தென்பதற்கையமில்லை. சென்ற ஆண்டிலே சுவாமிஜியவர்கள் கைலாபயாத்திரை செய்து வந்தார்கள்.

பனிமலைபோல் உறுதியும் கங்கைபோல் அன்புப்பிரவாகமும் ஆழ்கடல் போல் ஞானமும், கார்முகில் போல் கருணையும் ஒருங்கே அமைந்த சுவாமிஜிபவர்களை இப்பிறப்பில் குருநாதனுக்கு அடையப்பெற்றபேறு எமதுமுன் விளைப்பயனேயாகும். உலக குருவாகவிளங்கும் ஆபேதானந்தமகாராஜ் அவர்களது திருவடி வாழ்க.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

ஜாமநாமம்

(காந்தி)

ஜாமநாதம் சகலரோக நிவாரணீயாக இருக்கவேண்டுமானால் அது இதயத்திலிருந்தே எழுவதாயிருக்கவேண்டும். அப்படி இதயத்திலிருந்து எழுவேண்டுமானால் உண்மையையும் தூய்மையையும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

ஏன்னுடைய ராமன் அயோத்தி அரசனமிருந்து தசாதனாடைய புத்திரனான ராமன் அல்லன். என்னுடைய ராமன் இறப்பும், பிறப்பும் இல்லாதவன். இணையற்றவன். அவனையேதான் நான் வணங்குகின்றேன். அவன் எல்லோர்க்கும் உரியவன்.

சுவாமி ஆபேதானந்த மகராஜ் ஆவர்கள்
ஆத்மஜோதிக்கேள விசேஷமாக அனுப்பிய
வாழ்த்துச் செய்தி

ஓத்மஜோதியே! அன்பின் வழிவே! அருளின் கனியே! இன்பநிறைவே! உள்ளணர்வீன் ஒளியே! இறைவா!

‘எம்மை

பொய்யிலிருந்து சத்தியத்திற்கு வழிநடந்து இருட்டிலிருந்து வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுசெல் மரணத்திலிருந்து மரணமிலாப்-

பெருவாழ்வுக்குக் கொண்டுசெல்’

இதுவே நமது பொதுப்பிரார்த்தனை.

பகலீல் சூரியனும், இரவில் சந்திரனும் வீட்டில் வீளக்கும் வெளிச்சம் தருகிறது. உடல் என்னும் வீட்டில் உள்ளும் புறமும் வெளிச்சம் தரவல்லது ‘ஆத்மஜோதி’ ஒன்றே. மக்கள் மனதிருளகன்று ஆத்மஜோதி பெற்று மங்களவாழ்வெய்த இறையருள் புரிக!

அன்பு! இன்பம்! அமைதி!

அகண்டநாம அபேதானந்த!

பக்தர் பெருமான் நாரதரோ?
பன்கள் பொழிந்த ஜயதேவோ?
சுத்த சைதன் யர்தரமோ?
துக்கா ராமோ? ராம்தாஸோ?
எத்தென் றுரைப்ப தெனக்கண்டோர்,
ஏற்றி வீயந்து போற்றிசை.
பக்திக் கடலாய் இறை நாம
பஜனை முழுக்கும் பண்புருவே!

1.

பகவந் நாமத் தெள்ளாமுதைப்
பருகீச் சுவைத்துப் பரவசத்தின்
சீகரத் தேறி மக்கள்குலம்
தெய்வக் கலைஞு ராய்த்தீகழு,
அகண்ட நாம முழுக்கமிடும்
அபேதா னந்த, அற்புத! நின்
புகலற் கரிய வருகையிலுல,
புந்தி மகிழ்ந்தே, புளகித்தோம!

2.

ஓடித் தீரியும் மனத்தவரால்
ஓதற் கீயலா, நாமமலர்
கோடி சொரிந்தோர் நாள்ளுன்றில்
குவித்துப் பரமன் கழல்தொழுத,
தேடற் கரிய ஜபயோக
சீத்த! நினது திருநாமம்
வாடா மலராய் அன்பரிடை
மணஞ்சைப் பிடல், ஓர் வீயப்பாமோ? 3.

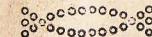
ஒருநா மத்தைப் பலகாலும்
ஓதீப் பயன்யா தெனப்புகன்று
வெறும்வா தப்புன் சீந்தனையுள்
வீழுவார் தாழும், வீயந்துருகிப்
பெருகா தலுடன் பரவசராய்ப்
பேரின் பத்தில் ஆழிந்துநிற்கத்
திருநா மத்தேன் பிழிந்தாட்டும்
தீவ்ய நாம, வாழியநீ!

4.

கல்வீக் கடலாய்த் தீனம்வளரும்
கவீன்கே ரளத்தீல் உதீத்த, அருட்
செல்வ! இனமை கட்டழுது.
தேஜஸ் பொலியும் திருவுருவே!
அல்லற் படுத்தும் நாத்தீகப்பேய்
அகல, மக்கள் அருள்நெறியிற்
செல்ல, பக்தி யொளிப்பறப்பி,
ஜெகத்தீல் நீடு வாழியநீ!

5

...ராமநாமஸ்தாசன்

ராமநாமம்

(காந்தி)

ராமநாமத்தில் நம்பிக்கையுண்டா இல்லையா
என்று அறிவதற்குரிய வழி அனுஷ்டானமேயா
கும். மனிதனுடைய உடலானது மன், நீர்,
ஆகாசம், சூரியன் காற்று ஆகிய ஐம்பூதங்களா
லேயே ஆக்கப்பட்டிருப்பதால் அவற்றை மட்
டுமே சிகிச்சைக்கான சாதனங்களாக ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டும். அவற்றுடன் ராமநாமபஜ
ஸ்நயும் அவசியம்.

ராமநாமம்

(காந்தி)

ராமநாமம் என்பது வெறும் கணகட்டி வித்தையன்று; அதன் உட்பொருளை அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்பொழுதே அதுநல்ல பலனைத் தரும்.

வாயால் மட்டும் ராமநாமத்தைப் பஜிப்பதால் எவ்வித சக்தி யும் கிடைக்கமாட்டாது. கடவுள் நாமத்தைப் பஜிக்க விரும்புகிற வர்கள் கடவுள் வகுக்கும் முறைப்படி வாழுவேண்டியது இன்றி யமையாததாகும்.

கடவுள் கட்டளையை மீறிக்கொண்டே கடவுள் காப்பார் என்று எதிர்பார்ப்பவருக்கு ராமநாமம் எவ்வித பலனும் தராது.

மனத்தை அடக்க முயன்றும் அடக்கமுடியாது வருந்தும் அடியார்க்கு மட்டுமே பலன்தரும்.

கோபத்துக்கு இடங்கொடுத்தாலும் உயிர் வாழுவதற்காகமட்டும் உண்ணுமல் சுகத்திற்காக உண்டாலும் ராமநாமத்தின் பொருளை அறியமுடியாது. உங்கள் பஜனை அந்தரங்க சுத்தியாயிராது. அதை பஜிக்கும்போது உங்களையே மறந்துவிடவேண்டும். அது உங்கள் வாழ்வின் சகல விஷயங்களிலும் இடம்பெறவேண்டும்.

ராமநாமத்தை ஆன்ம நோய்க்கு உபயோகப்படுத்துவது தொன்று தொட்டு நடந்துவரும் புராதன சம்பிரதாயமேயாகும். ஆனால் பெரிதில் சிறிது அடங்கும். அதனால் ராமநாமமானது உடல் நோய்களையும் குணமாக்குமென்று நான் கூறுகின்றேன்.

சென்னையில் ஒரு கோஸ்வரன்

(M. R. மல்லிகா)

நானே பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சிறுமி. என் உள்ளத்தின்கண் எழுந்துள்ள ஆசையோவெனில் என் திறமைக்கு அப்பாற்பட்டது. அதுதான் கடந்த ஒன்றரை மாதகாலமாக மாம் பலம் மாநகரத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைப் பக்திக்கடவில் ஆழ்த்தி, அவர்களின் நிர்மலமான வெள்ளை உள்ளங்களைக் காந்தம் போல் கவர்ந்துவிட்ட ஒரு கோஸ்வரனைப்பற்றி எழுதவேண்டும் என்ற பேராவல். இக்கோஸ்வரன் இன்றைய ஜீவனத்திற்கும் கையில் முற்கூட்டியே தனம் வைத்திராத கோஸ்வரன். ஆச்சரி யமாக இருக்கிறதல்லவா? இக்கட்டுரையை முழுதும் படித்தபிறகு தலைப்பின் காரணம் விளங்கிவிடும் என்று நினைக்கின்றேன். அன்பே வடிவான அம்மகானின் சரணை விந்தங்களுக்கு என் வணக்கங்களைத் தாழ்மையுடன் செலுத்துகின்றேன்.

கடந்த ஒன்றரைமாத காலமாக அம்மகான் மாம்பலத்தில் எழுந்தருளி இருக்க, அந்தகரவாசிகள் செய்த மாதவப்பயன் என்று தான் கூறவேண்டும். எல்லா கடவுளும் ஒன்றே என்ற பேதமற்ற சிறந்த கொள்கையையுடைய அம்மகானது திருநாமமும்பூல்தூரீ அபேதானந்த ஸ்வாமிகள் என்பதே. அவரும், அவரது பஜனை கோஷ்டியரும் தங்கியிருக்கும் இடமோவெனில், பேத மற்று அரியும், சிவனும் ஒருங்கே வீற்றிருக்கும் சிவவிஷ்ணு ஆலயம். அகில இந்தியநாமப்ரசார மண்டலி என்ற பெயரில், அவரது பஜனை கோஷ்டி திருவனந்த புரத்திலிருந்து யாத்திரைக்குப் புறப்பட்டத ஞல்தான் அப்பற்றற்ற பரமணைக் கண்டு களிக்கும் வாய்ப்பு நேர்ந்தது. இவ்வாய்ப்பினை யாம்பெற்ற பேரு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர்மல்கி நாதன் நாமத்தில் தாழும் பரவசப்பட்டு, பின்பு அத்தகைய மட்டிலா மகிழ்ச்சியை நமக்கும் அள்ளிக்கொடுக்கும் அம் மகானின் மகிழ்ச்சியை என்னென்று சொல்வேன்! பூஸ்வாமீஜியுடன் திருவானந்தபுரத்திலிருந்து வந்து நம் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த கள்வன் ஒருவன் இருக்கின்றன. அவன் யார் தெரியுமா? சாதாரண கள்வன் அல்ல. அவன் தான் நவனீதசோரன். அதாவது ப்ருந்தாவனத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கானகோபிகளின் வெண்ணைபோன்ற ஹ்ருதயத்தைத் திருடிய வன். இக்கலியில் நம் உள்ளத்தைக் கவர பூஸ்வாமீஜியுடன் வந்திருக்கிறன் போலும்! எழில் பூத்து விளங்கும் அக்கண்ணனுக்கு அழகுக்கு அழகு செய்யும் விதத்தில், தினந்தோறும் அனி செய்யப் படுகின்றது. அக்கண்ணனுக்கு எதிரில் சுங்கார் 5 அடி உயரமுள்ளதிருவிளக்கு ஒன்று இருபத்தோருநாட்கள் அகண்டமாகப்பிரகாசித்தது.

புனித மஞ்சள் உடை தரித்த ஒருவர் அதனை “ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே ‘ஹரே க்ருஷ்ண ஹரேக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே’ என்ற மந்திரத்தைச் சொல் விக்கொண்டு தம்பூருடன் வலம் வருகையில் அவர் நமக்கு கலியுக நாரதராகவே காட்சியளிக்கின்றார். அன்றே? அத்திருவிளக்கடி யில் தினந்தோறும் நடைபெறுகின்ற விதவிதமான புஷ்ப அலங்காரம் கலை அழகுடன் மினிர்கின்றது. ஆலயத்திற்குள் சென்றுவிட்டோமானால் நம்முடைய ஓவ்வொரு அவயவத்திற்கும் விருந்து தான்!

தினந்தோறும் மனக்கவலைகளை விட்டவராய், கடவுளின் ஸ்வரூபம் ஒன்றிலேயே மனம் லயித்திருக்க ஸ்ரீ ஸ்வாமீஜி அவர்களுடன் சேர்ந்து பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் பஜனைசெய்யும் காட்சி கணக்குமுட்டுமல்ல, உள்ளத்திற்கும் தெவிட்டா விருந்து. எல்லாரும் ஆண், பெண், சிறியோர், பெரியோர் என்ற பேதமின்றி கண்ணீர் மல்க, மனம் அப்பனின் ஸ்வரூபத்தில் லயித்திருக்க, ஆனந்தப்பரவசத்தில் கை சிரமேற்குவித்துத் தாளம் போட ஆடிப்பாடி பஜனை செய்யும் பொழுது நாம் எல்லாரும் இவ்வுலகில் இருப்பதாகவே ஒரு நினைவு இல்லை. ஆம்! அப்பொழுது நாம் அனுபவிக்கும் ஆனந்தத் தேனிற்கு எவ்வுலக இன்பத்தையும் உவமை கூற முடியாது.

மேலும், ஸ்ரீஸ்வாமீஜி அவர்களின் பஜனை கோஷ்டியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ஜனார்தனம்பிள்ளை என்ற M, A. பட்டதாரி அவர்களால் தினந்தோறும் நடைபெற்ற கம்பராமாயணப்ரவசனம் காதிற்குத் தெவிட்டாத்தேஞ்சை இனித்தது. அவர் கூறிய அருங்கருத்துக்கள் ஓவ்வொன்றும் நம் மன மெலிவுகளை நீக்கி நினைக்குந்தோறும் புத்தினபழும், உற்சாகமும் அளிக்கவல்ல தெள்ளமுதமாயிற்று. வைகுண்ட ஏகாதசி அன்று சிவவிஷ்ணு ஆலயம்தான் வைகுண்டம் என்று சொல்லத்தக்க வகையில் இரண்டு பெரிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அவைதாம் அன்று நடைபெற்ற விஷ்ணு சக்ஸரநாம வகூார்ச்சனையும், அகண்ட பஜனையும். இவ்விரண்டு நிகழ்ச்சிகளையும் வாழ் நாளில் நாம் மறக்கவே முடியாது. அன்று கண்டம்வரை புஷ்பத்தால் மூடப்பட்டிருந்த திருவிளக்கு மலர்புனைந்து மைத்தாங்கண மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்தி விளங்கியது. அன்று கடவுளாகிய செழங்கனியை வயிருரப்புசிக்கும் சந்தர்ப்பம் எல்லாருக்கும் கிடைத்தது. ஆம், நேரம் போவதே அறியாது அகண்ட பஜனை செய்யும் பேற்றினையாம் பெற்றேரும். ‘இம்மாதிரி வாழ்நாள் பூராவும் ஸ்ரீஸ்வாமீகியின் பக்கலில் இருந்து கடவுளின் நாமத்தை கதறிக்கதறி பஜனை செய்ய

வேண்டும்’ என்ற ஒரே கோரிக்கைதான் எல்லார் உள்ளத்தின் கண்ணும் நிறைந்திருந்தது. அன்று ஸ்ரீ ஸ்வாமீஜி அவர்களும், மக்களும் சேர்ந்து ‘பரியராதே பரியராதே ராதே ராதே பரிய பரிய’ என்ற பாட்டை பக்திப்பரவசத்துடன் பாடிய பொழுது ஒவ்வொருவருடைய மன அரங்கின் கண்ணும் ராதையும், கிருஷ்ண னும் நர்த்தனம் புரிந்தார்கள் என்று உறுதியாகச் சொல்வேன்.

11-ம் தேதி நடைபெற்ற ஸ்ரீ ராமபட்டாபிஷேக வைபவத் திற்கு பிரதமநீதிபதி ஸ்ரீ P. V. ராஜமன்னர் அவர்கள் தலைமைவுகித்தார்கள். அன்று அயோத்தியில் ஸ்ரீ ராமன் முக்குடியபொழுது அயோத்தி மக்கள் சொல்வதற்காரிய இன்பத்தில் உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கட்டுண்டாற்போல மாம்பல வாசிகளும் டின்தில் சொல்வதற்காரிய மகிழ்ச்சியுடன் குழுமியிருந்தனர். அன்று ஸ்ரீ ஸ்வாமீஜி அவர்கள் “நின்று பஜனைசெய்ய வேண்டும்” என்று சைகை காட்டின மாத்திரத்தில் அத்தனை மக்களும் மகுடிநாதத்தில் மயங்கி அடங்கும் பாம்புபோல் மகிழ்ச்சி உந்த எழுந்துநின்று ஆடிப்பாடி சுற்றி சுற்றி பஜனைசெய்த காட்சியைப் பார்த்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும் அதன் அழகு. அவ்வாறு அவ்விடத்தில் நின்று பஜனை செய்தவர்களுக்குத் தான் தெரியும். அதன் ருசி. இன்பம்யாவும்!

இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக, கோடி அர்ச்சனை ஒன்று செய்ய ஸ்ரீ ஸ்வாமீஜி அவர்களின் மனதில் ஒரு எண்ணம் உதித்திருப்பதாக காரியதரிசி அவர்கள் சொன்ன பொழுது நம் மனம் மகிழ்ச்சியால் பூரித்ததை எங்களும் கூறுவது? அத்தகைய ஒரு எண்ணம் ஸ்ரீஸ்வாமீஜி அவர்களின் மஸ்தில் தோன்றினதற்கு கோடிமுறை நன்றி செலுத்தினாலும் போதாது. வாழ்நாளில் அத்தகையகோடிஅர்ச்சனையைப் பற்றிச் சொல்ல கேட்டதும் கிடையாது.. செய்யப்பார்த்ததும் கிடையாது. இச்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது முதற்கொண்டு ஊரெங்கும் இதே பேசுக்கதான். 12, 13, 14 தேதிகள் அர்ச்சனைக்காகக் குறிக்கப்பட்டன. புஷ்பங்கள் லாரி லாரியாகக் குவிந்த காட்சியை வாழ்நாளில் நாம் யாரும் பார்த்திருக்க முடியாது. அது ஏும் கோடி அர்ச்சனை 72 மணி நேரத்தில் இராப்பகல் விடாதுநடப்பது இதுவே முதற்தடவை. அத்தகைய செயற்கருஞ் செயலைச் செய்த பெருமை ஸ்ரீ ஸ்வாமீஜி அவர்களுக்கே உரியதன்றே? 75 விளக்கு கள் பூஜைக்காக சேகரிக்கப்பட்டன. ஒரு பெரிய மேடையில் ஸ்ரீ வெங்கடேசவரர் படம் வைக்கப்பட்டு, அலங்கரிக்கப் பட்டது.

மேலும் விளக்குகளுக்குப் ப்ரத்தியேக மேடைகள் கட்டப்பட்டன. அம்மேடைகளில் அவ்விளக்குகள் நிறுத்தப் பட்டன. தடுவில் பெரிய மேடையில் அகண்ட விளக்கையும், அதன் இருபுறங்களிலும் இரண்டு சிறிய விளக்குகளும் நிறுத்தப்பட்டன. இம் மூன்று விளக்குகளும் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு மாதிரியாகக் காட்சியளித்தது. சிலருக்கு மகாவிஷ்ணு ஸ்ரீதேவி பூதேவி சமேதராக இருப்பது போலவும் சிலருக்கு கிருஷ்ணன் ருக்மணி சத்யபாமா சமேதராகவும் மற்றும் சிலருக்கு முருகன் வள்ளி தெய்வயானை சமேதராகவும் காட்சியளித்தன. ஸ்ரீஸ்வாமீஜி அவர்கள் விஷ்ணு சகலர்நாமத்தைச் சொல்ல, அதைப்பக்திப் பரவசத்துடன் திரும்பச் சொல்லி மக்கள் பூசைசெய்த காட்சியைக் கண்டாலும் போதும். நாம் செய்த பாவங்கள் எல்லாம் நீங்கிவிடும். இதனைக் கண்டு களிக்க சென்னைமா நசரமே மாம்பலத்தில் குவிந்தது. விளக்குகளின் கண்டம்வரை புஷ்பங்கள் நிறைந்தன. குன்றின்மேல் விளக்குப் பிரகாசிப்பது போல் புஷ்பக் குவியலின்மேல் விளக்குகள் பிரகாசித்தன. ஒரு புறத்தில் வெங்கடேகவருக்குப் பூஜையும்; ஒருபுறத்தில் தீதாயஜ்ஞாமும்; மறுபுறத்தில் கண்ணனுக்குப் பூஜையும், நடைபெற்றது. நான்காம் நாள் காலைஸ்ரீஸ்வாமீஜி அவர்களும், மக்களும் சேர்ந்து கீதைபதினெட்டு அத்தியாயங்களையும் பாராயனம் செய்தார்கள். திரு விளக்குகளுக்கு தீபாராதனை நடந்த சமயத்தில் மேலே கூறிய மூன்று இடங்களிலும் தனித்தனியே தீபாராதனை ஒரே சமயத்தில் நடந்த காட்சியே காட்சி! ஆயிரக்கணக்கான மக்களும் கணகளில் தாரைதாரையாக நீர்வடிய தீபாராதனையைக் கண்டுகளித்தனர். இத்தகைய காட்சியொன்றை நாம் வாழ்நாளில் காண மிகவும் புண்ணியம் செய்திருக்கவேண்டும். அன்று பகல் ஏராளமான மக்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்பட்டது. ஸ்ரீஸ்வாமீஜி அவர்களே ஏழைகழுக்கு அன்னத்தை அள்ளி வழங்கினார்கள்.

அன்று இராவு நடந்த வீதி வலத்தை என்னென்று வருணிப்பது? கருஷணபகவான் அர்ஜூனனுக்கு கீதை உபதேசித்தபொழுதுவீற்றி குந்த ரதத்தைப் போன்று, ஒரு பெரிய புஷ்ப ரதத்தில் கண்ணன் விக்ரகம் பவனிவந்தது. வெங்கடேஸ்வர பெருமானின் படமும் அலங்கரிக்கப்பட்டு வீதிவலம் வந்தது. வீதி பஜனையில் பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்களும், பெண்களும் கலந்துகொண்ட காட்சியை வருணிப்பதா? அன்றி இதனை வீதியில் இடம் அகப்படாது ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் மாடத்தின் மீது நின்று கண்டுகளித்தகாட்சியை வருணிப்பதா? ஸ்ரீஸ்வாமீஜி அவர்களுடன் பஜனவெளிகளை மக்கள் ஆடிப்பாடி ஆரவாரித்தனர். கடைசிவரை, கோவிலில் பஜனை கோஷ்ட வந்து சேரும்வரை ஒரு ஆண், ஏன்? ஒரு பெண் னும் கூட்

தத்தை விட்டுக் கலையவில்லை. அவ் வீதி வலத்தை வருணிக்க வார்த்தை அகப்படுவதே கடினம். இம்மாதிரி இனபத்தை நாம் வாழ்நாளில் இதுவரை அனுபவித்ததே கிடையாது என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்களியாம். ஸ்ரீஸ்வாமீஜி, திருப்புகழ் மனி ஆகிய பெரியோர்களுடன் இவ்வாறு கூடி உறையும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்க நாம் மிகவும் புண்ணியம் செய்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். வீதிவலத்தின் போது திருவெண்காடு ஸ்ரீசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பொழிந்த கானமழையில் அனைவரும் தன் நினைவன்றி மூழ்கினர்.

இந்த விழாவைப்பற்றி எவ்வளவு கூறி னும் மனம் திருப்திய டையாது. இறுதியாக ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கோழல் வரன் என்று தலைப்புக்கொடுத்தது ஏன் என்று இப்பொழுது விளங்கும் அல்லவா? கோழல்வரன் என்றால் தனம் உடையவன் மட்டுமே என்று கருத்திலில்லையல்லவா? கோடி அர்ச்சனை ஒன்று செய்து நம்மை நாம் பலத்தினால் கோழல்வரர்களாக்கியதால் இவர் ஒரு பெரிய கோழல்வரனுக்கத்தானே இருக்கவேண்டும். கடவுளின் நாமத்தைக் குறைவின்றி எப்பொழுதும் வழங்கி வரும் இக் கோழல்வரனால் நாழும் கோழல்வரர்களானேம். இவரைச்சாமானியமாக நினைத்துவிடக் கூடாது. இவர் கலியுகத்தின் நடமாடும் தெய்வம். கருணையின் பிறப்பிடம். அன்பின் இருப்பிடம். சாந்தமே வடிவம். இவரது அருட்கண் வீச்கக்கு ஆளானவர்கள் வாழ்க்கையில் சகலநன்மைகளையும் பெற்றுத் திகழ்வது தின்னனம். ஒரு நிமிடம் இவருடன் பழகினாலும் போதும். பிறகு இவரைப் பிரிந்திருக்க முடியாது. இவர் பொழியும் அளவற்ற கருணையில் நாம் சிக்கும்படியான பாக்கியம் கிடைத்ததை என்றென்றும் மறவோம். அவருடைய அருள்வாக்குகள் ஒவ்வொன்றும் நம் வாழ்க்கைச் சாகரத்தைக் கடக்கவுதவும் தோணி என்றே சொல்ல வேண்டும். மாம்பலம் வாசிகள் செய்த தவப்பயன் அவர் இங்கு தங்க நேர்ந்தது! இவர் இங்கு நடைபெற்றதுபோல் ஒரு கோடி அர்ச்சனையை திருவன்து புரத்தில் செய்வதற்காகப் புறப்பட்டுப்போகிறார். இவரைப் பிரிய ஒருவருக்கும் மனம் சமமதியாது. இருந்தாலும் அவருடைய உன்மை ஸ்வருபத்தை நம் மனச்சிறையில் அடைத்தபின் அவருடைய உடல் எங்குபோனாலும் அவர் நம்முடன் இருப்பதாகத்தானே கருத்து. மேலும் அவர் நமக்குக் காட்டுகின்ற மோகாத்திற்கும் அப்பாறப்பட்ட பக்திமார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்க்கையில் ஈடேறுதலே நாம் அவர்க்கு செலுத்தும் அன்புகாணிக்கை. இத்தகையப் பெருந்தகை நம்மிடை அடிக்கடி வந்து வீற்றிருக்க, வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதே ஈயும் விமலன் அருள்வானது. ஸ்ரீஸ்வாமீஜி அவர்களின் திருக்கமலப்பாதங்களுக்கு என் வணக்கங்களைத் தாழ்மையுடன் செலுத்துகின்றேன்.

மாம்பலத்தில் ஞானக்களி

(P. சரஸ்பதி)

அறத்திற்கே அன்புசார்பென்ப அறியார்,
மறத்தீற்கும் அஃதே துணை' என்றார்

பொய்யாமொழிப் புலவர். அதன் கருத்து அறத்தை
வளர்த்தற்கும், பாவத்தைப் போக்குதற்கும் அன்பே
துணையாகும் என்பதாகும் அப்பேர்ப்பட்ட அன்பெ
னும் ஆயுதத்தைத் தாங்கி அவனியில் நடக்கும் அநீ
திகளையும், அக்கிரமங்களையும் அகற்றுவதற் காக
அன்பேயுரவாய், ஆனந்தப் பெருவாரிதியாய், இன்
பத்தாரகமாய், இருள் அகற்றும் அருள் விளக்காய்,
இகபாத்துக்குறுதுணையாய் உள்ளுவார் உள்ளத்தே
ஊறு கின்ற தெள்ளமுதாய் எண்ணியவெல்லாம் தர
வல்ல எழிலுறுவாய்த் திகழும் குருதேவர் ஸ்ரீ அபேதா
னந்தபாரதி என்ற திருநாமம் தாங்கிய தலைவரின்
கீழ், அகண்டநாம அகில பாரத பிரச்சார மண்டலி
அநேக இடங்களுக்கு விஜயஞ் செய்தபின்பு, முற் பிற
வியில் நாங்கள் செய்த நல்விளையின் பயனு கச்
சென்னைமாநகரில் உள்ள மாம்பலத்தை 21-11-58
அன்று வந்தடைந்தது. ஆங்குள்ள மக்களின் மனத்
தில் பக்தி என்னும் தெவிட்டாத இரசத்தை நிரப்பிச்
சுவைமிகுந்த மாம்பழமாக மாற்றினர். அந்நாளிலி
ருந்து என்னுஞ்சே நாங்கள் அனுபவித்திராத ஒரு
வித ஆனந்தத்தில் அமிழ்ந்தோம். ஒவ்வொருநாளும்
ஒரு புனிதநாளாக இருந்தது. அத்தமைய மகிழை
வாய்ந்த அம் மண்டலைய அமைத்த அன்னுரின்
முகத்திலே ஒரு மலர்ச்சி; அகத்திலே ஒரு எழுச்சி,
தோற்றத்திலே ஒரு கவர்ச்சி, கரு ஜெ நிறைந்த
பார்வை இவை அனைத்தும்மக்களைக் கவர்ந்தன. அவர்களின் அவயவங்கள் அவர்களையும் அறியாமல் அரு
ஞ்செயலில் இறங்க ஆரம்பித்தன.

இவ்வாறு பல்லோரும் தொழும் தேவாலயத் தில்
அவர் வந்திருப்பதை அறிந்து எல்லோரும் வந்தனர்.
தீரள் தீரளாக மக்கள் கூடினர். தேவாலயம் முழுதும்
மக்கட்சமுத்திரம். அவர்கள் வாயினின் றுவருவதோ

மகாமந்திரம். அதன் மகிழைதான் என்னே! வீட்டிலேயே அடைப்பட்டு அடுப்படியில் அல்லற்படும் அன்ஜெயர்முதல். காரியாலயம் சென்று காரியம் பார்க்கும் நவ நாகரீக நங்கை வரை அழைத்து அவர்களையும் அறியாமல் அவர்கள் வாயினி ன் றுவந்து அதனால் ஏற்படும் பலத்தையும் அவர்அவர்களுக்கே அளிக்கின்றது. சுவாமி ஜீ என்றும் வழிகாட்டிக்கு முன்னால் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பெட்டியாகச் சேர்ந்து புகைவண்டித் தொடராகவே மாறி விடுகின்றனர். எச்சரிக்கை கொடுக்கப் பச்சைக்கொடி காட்டுதல் போல் கரங்கள் மேலெழும் போது, தன்னை மறந்த நிலையில், பேரிரைச்சலுடன் புகையினை வெளிவிட்டுப் புறப்படும் வண்டியைப் போல் மனத்தில் அடங்கி இருக்கும் அரக்ககுணத்தை வெளிவிட்டு, ராமநாமம் என்னும் இசையை வெளிக்கிளப்பி உல்லாசமாகப் பரம பதம் என்னும் ஊரை நோக்கி விரைவின்றனர். மனத்திலுள்ள அஞ்ஞான மெனும் இருள் நீங்க வேண்டுமாயின் ஞானம் என்னும் ஒளி பரவவேண்டும். அத்தகைய ஒளி ஞானி கள்மூலம் தான் கிடைக்கும். ஞானிகளின் சேர்க்கையும், நாம் அலைந்தால்தான் கிடைக்கும். இந்தஞானியைநாம் தேடி அலைந்து அடைந்தோமா? அது தான் இல்லை. ஞானி வேண்டும் என்று நாம் அலைவதை ஞான திருஷ்டியால் அறிந்தஞானி நம்மை நாடி வந்திருக்கிறார். அத்தகைய பெரியாரை ஞானியுள்ளானி என்றே ஞானக்களி என்றே கூறுவது பொருந்தும்.

அவர் மேனி நிறத்தைக் காணும்போது சிவனே என்றும், முகத்தில் தோன்றும் மந்த காஸமும், புன்சிரிப்பும் கிருஷ்ணனே என்றும், பொருள் நிறைந்த சொற்களையுடைய சொற்பொழிவாற்றும்போது சரஸ்வதிதேவியை நாவிற்கொண்ட நான்முகனே என்றும் மாறி மாறித் தோன்றுகின்றது. அவ்வளவு மகிழை ஒருங்கே அமையைப் பெற்ற அவர் முன்னால் நாங்களும்தான் ஒருபிறவியிலேயே பல நல்ல பிறவி எடுத்து விடுகின்றோம். பகவத்கீதை உபதேசிக்கும்

அவர் முன்னால் நாங்கள் அர்ச்சனாகவும்' பஜனை பாடும் போது யிருந்தாவன கோபிகைகளாகவும், சொற்பொழி வழங்கும் அறிவுரை கூறும்போது ஆசா நுக்கு ஏற்றசீடராகவும் மாறிவிடுகின்றோம்.

அவர் இரண்டுமணி நேரம் பாடியபஜனையில் நாங்கள் இருபத்து இரண்டு மணி நேரம் தினொக்கிறோம் என்றால் அதன் மகிழ்ச்சை இவ்வாயினால் எப்படித் தான்புகழ்வது? பரணசாலையில் நடக்கும் பரமாத்மாவின் பிரார்த்தனைப் பக்தர்களை பரவசமாக்கி விடுகின்றது. நம் பாரதபூமி ஒரு புண்ணியம் நிறைந்த பூமி. அதில் எத்தனையோ அவதார புருஷர்களும், மகான்களும் அவதரித்திருக்கின்றனர், பல தாரங்களுடன் பரமாத்மா கிருஷ்ணன் பிருந்தாவனத்தில் லீலைசெய்தான் என்றால், ஏக பத்தினிவிரதனைக் கூதாசீதாசீதா என்றுசொல்லி லோகமாதாவின் சக்தியினால் அக்கிரமத்தையழித்து ஞாலத்தில் மங்களத்தை நிறுவினார் என்றால் அதை நாம் கடையளவில் தான் கண்டுரசிக்கமுடிகின்றது ஆனால்சங்கியாகிறுபத்தில் வந்துநம் முன்னிலையிலேயே பல அற்புதக் காரியத்தைச் செய்கின்றார். இவர் அதற்கு அத்தாட்சிக்காக அவர் செய்தகைலாய யாத்திரையும், செய்யப்போகும் கோடி அர்ச்சனையும் நம் முன்னால் நிற்கின்றனர். என்று நான் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. நான் வசிக்கும் நகர மக்கள் எல்லோரும் கூறுகின்றார்.

எத்தனையோ மகான் கள் தோன் றியிருக்கிறார்கள். வந்திருக்கின்றார்கள். நாமும் தரிசனம் செய்தி ருக்கிறோம்; ஆனால் இவர் எல்லோரைப் போலவும் தனக்கு என்று ஓர்புகழை விரும்பவில்லை, நான்னனும் அகந்தை கொள்ளவில்லை, ஏழை, எழியவர் ஜாதி, மதம். பட்டதாரி, பாமரன் ஆகிய யாவரையும் பேதப் படுத்தவில்லை. பல்லக்கு ஏறிப் பவனி வரவில்லை. எனவே எல்லோர் மனதிலும் ஒருபடி உயர்வாகத் தான் காட்சி அளிக்கின்றார், என்பதில் எள்ளளவும் ஐயம் இல்லை. தான் பெற்ற பேரின்பம், உலகம் பெற்றுய்ய உழைக்கும் இப்பெருமகான் நீடுழி வாழ்க! வாழ்க ஸத்துரு அபேதானந்த பாரதி அடிகள்!

ഒരു പ്രാഥമ്യ ക്ലബ്ബ്

卷之三

உஷ்ணவாய்வு, முந்கால்வாய்வு, இடுப்புவாய்வு, மலக்கட்டு மூலபந்தம், அஜிரணம், கைகாலங்காதி, பியப்பு, பசியின்மை, வயிற்றுவலி, பித்தகுலை, பித்தமயக்கம், புளியேப்பம், நெஞ்சுக்கரிப்பு, முதனிய வாய்வுரோகங்களை நீக்கி ஜிரணசுக்திக்கும் தேகாரோக்கியத்திற்கும் மிகச்சிறந்த சூரணம்.

ഉപയോക്കങ്ങൾ മുതൽ:-

இந்தச் சூரணத்தில் குதோலா அளவு எடுத்து அத்துடன் குதோலா சினி அல்லது சர்ப்க்கரை கலந்து ஆகாரத்துக்குமுன் உட்கொண்டு கொஞ்சம் வெந்திரும் அருத்தவும். காலை மாலை தொடர்ந்து உட்கொள்ளவேண்டும். தேசுத்தை அனுசரித்து உட்கொண்டு வரும்போது அளவைக்கூட்டியும் குறைத்தும் உட்கொள்ளலாம். நெய், பால், வெண்ணெய் நிறையச் சாப்பிடலாம். வர்சம் ஒருமுறை என்கினாய் ஸ்நானம் செய்யலாம்.

மூலிகையினால் தயாரிக்கப்பெற்றது.

(பத்தியமில்லை)

தமாற்செலவு உட்பட டின் 3ரூபா 75சதம்

சம்பு இண்டஸீஸ்-சேலம் 2 எஸ். ஜி.

மலாய்யாவிற்கு ஏஜன்டுகள் தேவை.

இலங்கையில் சிடைக்குமிடம்:-

ஆத்மஜோதி நிலைம்

ஏ

நல்ல விநாயகர் துணை

ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் திருக்குளத்திருப்பணித் தரும விஞ்ஞாபனம்

திருவருள் சிறைந்த ஸ்ரீ முன்னேஸ்வர கேஷ்டரத்தில் சிவதீர்த்தமென்ற திருக்குளத்திருப்பணிக்கு சுமார் 60,000 ரூபாய் வரையாகுமென மதிப்பிட்டு கருங்கல் வேலை நடந்து வருகிறது. இப்பெருஞ் சிவ கைங்கர்யத்துக்கு டுண்ய சீலர் களைனவரும் தங்களாலியன்ற பொருளுத்துவி செய்து ஸ்ரீ வடி வாம்பிகாலமேத முன்னாதப்பெருமான் திருவருள் பெற வேண்டுகிறோம்.

இங்ஙனம்

சி. பாலசுப்ரமண்யக் குருக்கன்,
தர்மகர்த்தா.

குமரகுருபரன்

அரிய ஆத்மீகக்கட்டுரைகளுடனும் முருகப் பெருமானின் திருமுகப்பொலிவுடன் வெளிவரும் திங்கள் வெளியீடு. பல ஆத்மீகப் பெரியார்களுடைய ஆத்மீக அனுபவங்களைக் காணலாம்.

வருடச்சந்தா ரூபா 1-50 மாத்திரமே.

குமரகுருபரன்

ஸ்ரீவைகுண்டம், தென் இந்தியா.

என்ற விலாசத்திற்கு எழுதவும்.